

Baksidan

Jag vaknar upp och ser mig om

och frågar sen, som regel:

Vad är det för en gammal man

jag skönjer i min spegel?

Och vad har denne gråhårsman

med mig och mitt gemensamt?

Mitt svar blir: Inte mycket. Och

det känns en smula ensamt.

Ty han finns med mig varje dag

från morgonen till kvällen

och saktar mina steg till dess

jag vilar under fällen.

Mitt sinne är en ynglings

men fysiken tappat takten

och vill att jag skall sälla mig

till åldersartifakten:

De gipsfigurer som måhända

strävar att förgylla

en ålderdomlig fönsternisch,

en dammig prydnadshylla.

Men tusan heller, jag vill mycket

hellre fortsatt sjunga

de visor och de visdomsord

som tilltalar de unga!

Om åldrandet som relativt

trots vissa små skavanker

och att mitt skriveri kan visa

att jag ännu inte pank är

på livslust och idéer

och ganska väsenskild, den

där gubben som så grånad

glor tillbaks från spegelbilden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © anakreon med Poeter.se id #13189 innehar upphovsrätten